По конфіскаті. — Наклад другий!

Ч. 94. Львів, субота 17. червня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік І.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 1200 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лір, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 100 марок. Чехословаччині 30 корон ч., Болгарії 60 левів, Румунії 50 лей, Австрії 3000 корон. Зміна адреси 80 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 75 М., в „Надіслане", в „Оповістках" і некрольоґи 150 М. Між новинками і в редакційній части 200 М., на першій стороні 300 М. За дрібні оголошення 20 М від слова: товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорожче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 50 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Львів, 16. червня 1922.

Кріза в Польщі.

Вже другий тиждень добігає від початку містерії, яка розіграється у Варшаві. Містерії, якій на імя: загадочна кріза польського кабінету. Польська преса переповнена вістками та інформаціями про неї. Одначе хто хотів би зорієнтуватися в цій повені взаїмних обвинувачень про справжні причини крізи, про дійсну причину конфлікту Пілсудского з кабінетом міністрів, а дальше — про справжні причини заострення відносин Пілсудского з більшістю польського сойму (тоб то вшехполякерією з ріжношерстними її підсусідками) — розчарується. Бо тільки з трудом, поміж стрічками в повені лайок можна догадуватися, що на ділі спричинило видовище гідне богів, якого тереном від двох тижнів є польський сойм і Бельведер. Як що встав би з могили покійний автор „Правем і левем" — мусів би ствердити, що його земляки у нововідбудованій Польщі нічого не змінилися, що сучасне покоління („демократи") не далеко відбігло від тих закукурічених шляхетських ґенерацій, які він зобразив у свойому капітальному творі.

Початок крізи оповитий тайною. Скірмунт вернув з Ґенуї і, вибалакавшись по дорозі (в Кракові), повторив самопохвалу в соймі. По його інформаціям — Польща вийшла з ґенуенської конференції з успіхом, її міжнародне положення скріпилося. Про це вже під час конференції писали вислані на державний кошт польські кореспонденти і підготовляли таким чином ґрунт під оптимістичні настрої. О що ходило кабінетови Поніковского, який в останніх часах майже явно йшов на мотузку вшехполяків?

Гаська конференція зі своїми консеквенціями протягнеться. Між тим Польща входить в період виборчої горячки. І тут кинути на терезки виборчої демаґоґії справу кресів — надто приманлива річ для вшехпольських політиків. Бо хто, як не вони найголоснійше розпинаються за них, хто, як не вони, краще підбехтує

Їхній плян: Заки справа буде доконечно вирішена на міжнароднім ринку, використати її для опанування майбутнього сойму. А дальше — „якось воно буде".

Для виборів потрібний був німб для Скірмунта, оптимістичний коник для його протекторів у вшехпольському таборі. І тут несподівано впадає Пілсудскі, висловлює зовсім відємну думку про „успіхи" Скірмунта в Ґенуї, кабінет Поніковского називає „кабінетом шляфрока і пантофля", звертає увагу на небезпечне положення Польщі між німецько-російськими кліщами, які після рапальського договору Польща що раз сильнійше буде відчувати, та на консеквенції хоробливої виборчої горячки. Пілсудскі хоче правительства, яке мало би відвагу глянути правді в вічі, яке здобулося би на рішучий крок м. и.

З його уст в тоці двобою з опанованим вшехполяками соймом падає цінна увагу, а саме Пілсудскі констатує „слабу моральну структуру польської суспільности".

Всеж Польща думає справити усі непольські елементи, які збігом обставин опинилися в незатверджених границях Польщі.

Чим скінчиться теперішня кріза? Поки що годі щось певного сказати. У всякому разі не винаходом радикального лікарства на недугу польської держави.

„Суверенний" польський сойм є ареною, на якій танцюють демаґоґи з замкненими очима. Там кожда партія дбає тільки про себе. Тепер вшехполяки, які в ньому рей водять, мають прекрасного козла офірного в особі начальника польської держави — Пілсудского. На нього всі лиха звалюють. Проти нього йде кампанія з усією силою.

Очевидно, в цій хорій атмосфері не може вилонитися якась ясно продумана концепція на дальшу мету. Так як годі було здобутися на радикальний крок многолюдній покійній Австрії. Польща взяла собі з неї примір: в горячий час живе з дня на день. І з теперішної крізи після гумористичних лекцій на тему „малої" і „великої" конституції кінець кінців вийде новий паліятив.

Ґенуенські спомини.

Льойд Джордж як бесідник.

Член угорської делеґації на конференції в Ґенуї, Геза Герцеґ, помістив на сторінках „Н. Фр. Прессе" інтересні характеристики визначних політиків, що виступали на тій конференції, присвячуючи найбільше уваги особі Льойда Джорджа. З огляду на важну ролю, що її відграє цей великий державний муж в сучасній світовій політиці, творячи на наших очах історію, з якою звязана доволі тісна доля українського народа, уважаємо вказаним познакомити з тою характеристикою наших читачів.

Хто знає Льойда Джорджа лише з читання його знаменитих промов або з блідих фотоґрафій чи їхніх незугарних копій, має лише неясний образ цього найбільшого сучасного політика і не може виробити собі належитого виображення про цю визначну особистість. Льойда Джорджа чути, бачити, бути з ним на однім місци уходило в Ґенуї за неабияку подію. Вже сама появa цієї людини приносить для кождого несподіване та приємне розчарування. Фотоґрафії представляють його стариком, а на ділі це кремезний, меткий, все оживлений, усміхнений, свіжий чоловяга. Волосся у нього не русяве або чорне, але біле, та лице рожевеньке і ніжне як у молодої дівчини; його рухи, жести і хід зраджують спортсмена. Все у нього виявляє енерґію, тверду віру у власну силу, знання та слушність своїх діл. Все те називають фальшиво оптимізмом, а проте воно щось далеко більше. Що за розкіш дивитися з близька великого мужа, що вірить в себе самого, не полягаючи на своє щастя, але з якимсь релігійним передсвідченям. Його й вірі треба приписати переведення такого важкого діла як ґенуенська конференція.

Промови Льойда Джорджа в Ґенуї це найважнійший спомин з конференції. Особливо незабутній його виступ на останнім засіданню. Був це історичний момент, коли Льойд Джордж зголосився до слова. Предсідник, італійський президент міністрів Факта з замітною нотою зворушення, уділював йому голос: Io de la parola al Signore Lloyd-George, presidente della delegasione Britannica". Анґлійська перекладничка з оживленням проголосила: „Mister Lloyd George, British Prime Minister". Навіть французький перекладчик сказав майже торжественно: „Monsienr Lloyd George le premier britannique". Опісля роздалися слова Льойда Джорджа, виголошені милозвучним голосом і майже святочним тоном. На конференції, що доси подобала на парляментарне засідання, зараз після перших його слів запанував в один мент настрій богослуження в пуританській церкві. Рівно, правильно пливе його речення за реченням. Він любить оплески й очевидячки тішиться ними, та більша його радість, коли вдасться йому викликати веселість. Тоді сміється разом зі слухачами із свого веселого помислу. Чекає, аж прогомонять оплески або сміх, і щойно коли настане повний спокій, ґоворить дальше. Так і видко, що йому зовсім байдуже, що не всі слухачі розуміють його анґлійську бесіду.

Ориґінальні його рухи. Перш усього держить в руці цвікер, що звичаєм старих людей звисає на широкій чорній стяжечці, і поводить ним докторально як професор. Замітний жест, яким маркує важні речення: бє вказуючим і середущим пальцем правої руки о долоню лівої руки, а коли скінчив важне речення, щоб вагу своїх слів ще більше підчеркнути, бє цілою правою долонею о ліву. Опісля держить ще кілька хвилин обі руки до себе притиснені, неначеб хотів придержати ними й зберегти висказану важність. Цей жест супроводиз відомі його слова: „Европа потребує Росії, Росія потребує Европи, вони мусять себе найти найдуть!".

Льойд Джордж був не лише найвизначнійшою особистістю, але й найкращим бесідником конференції, на якій ораторських талантів чейже не хибувало: Барту, один з найвизначнійших бесідників французького парляменту, Кольра, Пікар, італійський міністер заграничних справ Сканцер, патетичний бесідник Факта, Японець барон Гаяші — все те першорядні мистці красноріччивости. Також бесідницька зручність ґрафа Банфі, ясний виклад Ратенава, болгарська промова міністра Стамбулійського, що тревала дві мінути в ориґіналі а по двайцять мінут у французькім та анґлійськім перекладах, його секретарки, зробили гарне враження навіть в небезпечній присутности Льойда Джорджа. Особливо сильне враження викликала бесіда бувшого союзного президента Швайцарії, Мотта.

Для доповнення образу треба згадати про Чічеріна. В комісійних нарадах він показався зручним дебатником зате не дописав як пленарний промовець. Він придержувався дипльоматичної здержливости і ніяк не зраджував большевицької демаґоґії. Його французщина виходить дивовижно, щойно згодом можна зміркувати, що він говорить по французьки, а не по російськи. Мовний орґан в нього твердий, ви-

Пр. 172|22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Громадський Вістник" ч. 86. з дня 8. червня 1922. в артикулі під наголовками: 1) „Маніфестація в Зелені Свята" в уступах а) від слів „що своєю забороною" до „нації", б) від слів „що на ново" до „кінець 1918 р.", ц) від слів „бо тільки" до „буде лад". 2) „На могилах героїв" в уступах а) від слів „але загріти" до „визволення", б) від слів „до дальшої боротьби" до „незвісних". 3) „Свято відкриття Української Мистецької Виставки" в уступах а) від слів „найбільш переконуючої" аж до „експльоатованими", б) межи сл. „вселюдського мистецтва" а „пісні привітів" містить в собі єство злоч. з § 65 з. карн. узназ доконаву в дни 7. червня 1922 конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк, з 17. ґрудня 1862 Д. п. д. № 6 ех 1863, а іменно засудження за переступство на ґривну до 400 Мп. — Львів, дня 8. червня 1922.

(Підпис нечиткий).

мова різка. Часто голос його переходить в иншу тонацію, а при важних заявах уривається.

Вертаючи до Льойд Джорджа, годиться зазначити, що він не лише блискучий бесідник, але також добрий слухач. З найбільшою увагою слідить за бесідою других, навіть як не розуміє їхньої мови — він знає лише мову англійську — вдивляється в їхні уста, немов бажаючи очима схопити те, що тут на незрозумілій мові говориться, і потім не менш терпеливо слухає перекладів цих промов. Нема в нього ніякої пози. Він все дає себе самого і все є природний. Дивним може видаватися, що Льойд Джордж навіть на політичній арені не показується без жінки та доньки, але зблизька це виглядає незвичайно симпатично, коли зараз після бесіди він допитливими очима вишукує свою жінку й доньку між товпою публики і покидає сцену своєї історичної діяльности рамя об рамя зі своєю малою міс Меган Льойд Джордж. Неодного це зворошує, бо у великім державнім мужу бачимо також батька родини, щиру, нештучну людину.

Велика Україна.

До виїзду лівих с. ерів на В. Україну.

Дня 8. червня с. р. через Могиляни в напрямку на Шепетівку переїхали кордон ліві с-ери: Жуківський та Чечель, котрі їдуть на технічний зїзд в Харків, як представники Віденського Соціольогічного Інституту та Гавриленко і Залізняк для праці в економічних установах.

Червоні „єдинонеделимці“.

Польська агенція A. W. доносить з Харкова під д. 14. п. м.: „Прибув тут Каленін враз зі штабом комісарів, щоби відбути інспекційну обїздку України. В звязку з тим говорять про близький вже акт уніфікації України з совітською Росією, як про ціль цієї інспекційної подорожі“.

Справа Східної Галичини.

Чергова обридлива качка.

Деякі польські часописи („Газета Поранна“ і „Газета Варшавска“) подали неправдиву „звістку“ будьто би в польськім міністерстві для анутрішних справ у Варшаві велися неофіціяльні переговори поміж представниками польського уряду і „кількома уповновважненими політиками уміркованої ґрупи української трудової партії із Східної Галичини“. Ці переговори — як пишуть згадані денники — малиб на меті уложення взаїмовідносин і мирного пожиття поміж Поляками і Українцями у Східній Галичині, одначе досі не мали вони ніякого успіху.

Можемо ствердити, що подана вище „звістка“ є виссана з пальця, бо ніхто з членів трудової партії не є уповажнений вести якінебудь, офіціяльні, чи неофіціяльні переговори з польським урядом і ніхто з відповідальних членів тоїж партії не виїхав в тій цили до Варшави. Хиба що цими „уповноважненими політиками“ є Яцків і Твердохліби. Та причім тут трудова партія?

Ціль цих відпусканих вісток — ясна: Сондувати ґрунт.

В справі української ґімназії в Городенці.

(З кругів місцевого громадянства.)

Колись, в часи панування австро-угорського жандарма городенський повіт пишався власною гімназією, що належала чи не до найкращих українських приватних шкіл в краю. Тепер Городенщина ущасливлена тим, що в колишніх, незвичайно гарних та богатих природничих та фізичних кабінетах цеї гімназії польське військо — коні держить. Українське громадянство не зважаючи з початку на зареквірування будинку польськими властями, пробувало все таки сяк-так продовжувати діяльність гімназії. Були випадки, учителі проводили з учениками науку на дворі під парасолями.

Кінець кінців дійшло до того, що учителі пороїздились а в гімназію коней позаганяли.

І так вже другий рік наш повіт без гімназії, що відемно відбивається на культурному стані нашого життя. Вправді кілька разів місцева філія УПТ. робила заходи, щоб українську гімназію з кінської стайні знову перемінити на научне заведення, але місцеві „завзятці“ страшно протестують проти цього. Коли після протесту з українського боку до міністерства освіти у Варшаві були вигляди на це, що гімназію увільнять, то місцевий комісар Босаковский до спілки зі старостою Агопсовичом заявили, що гімназія рішучо не звільнять і якщо військо для себе не потребує, то місто возьме будинок під мешкання урядників. Це діється тоді, як у місті можна найти богато других помешкань, але навіть тепер у будинку гімназіяльнім, що має 6 більших саль і 3 кабінети живе не більше 7—8 вояків та й кілька коней.

Місцеві Поляки мабуть тому не хотять позволити на відчинення української гімназії, бо вони ніяк не годні спромогтися на польську. Бо й для когож її потрібно? Для кількох паничиків, синків заїзжих урядників не будуть польської гімназії відчиняти. Колись, ще перед війною Поляки не могли втерпіти, що істнує й гарно розвивається українська гімназія, і заложили й собі якусь гімназійку. Та тут сталось нещастя, бо не було кому ходити до їхньої гімназії. Аж десь по довгих переговорах з Жидами вдалось їм завести сяку таку фреквенцію. Та тут несподіванка й для самих ініціяторів заснування „польської“ гімназії, бо коли Поляки хотіли назвати заведення „polskie gimnazyum“, жидівські ученики й батьки запротестували проти цього, тому що вони творили значну більшість в заведенню і Поляки раді не раді мусіли погодитись тільки на „prywatne gimnazyum“.

Тепер справа мається трошка инакше. До нашого повіту понаїзжалося богато ріжних панів, крім того є досить велика скількість кольоністів і от послідними днями Поляки на чолі з добре відомим тут нашому народові паном Босаковським заходяться над отворенням польської гімназії. Тепер почнеться формальна ловля української дитини, яку там будуть виховувати в потрібнім їм дусі. Тимчасом наші, хоч колись досить ділько боролись за справу української гімназії, тепер неначе приспляють, чекаючи, що воно якось само від себе инакше стане.

Крайна пора українському громадянству Городенщини знову взятись енергічно за акцію відкриття української гімназії. Коли можуть існувати наші приватні гімназії по других повітах, може і мусить вона бути і в нас. Тільки більше доброї волі та більше енергії, то може українські діти на слідуючий рік дісталиб свою рідну школу. Тільки взятись знову до діла!

Платіть партійний податок!!! Пересилайте на адресу! „Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові, Ринок 10, вкл. кн. ч. 5.000. Жертводавці понище 500 мп. будуть оголошені поіменно!!

Преса.

„Сплететься штучна будівля“.

„Газета Варшавска“ оплакуючи смерть Скарбка, висловлює тугу своїх поплечників за ордерами в той спосіб: „Коли зважеться хто в Польщі носить відзнаки „Білого Орла“, „Polonia restituta“, який найбільш заслужені Поляки не дістали, коли бачиться день в день, в якій перспективі і уряд і його преса чергують людей і події, то в голові родиться круговорот а в церці про-

Д-Р ВАСИЛЬ ЩУРАТ.

КУЛІШ — КУЛІШЕМ.

(Продовження).

Скоро все на світі випливає з конечности, то нема нічого, що само собою булоб добре або зле, — є лиш те, що є конечне. Добро і зло являються лиш припадковими, змінними прикметами, атрибутами річей. Субстанція діяльна може бути творча або руйнуюча (К. М VI, 190). Шелей усі атрибути руйнуючої субстанції переніс на біблійного Бога. Представив його в поетичній фікції світового тирана як олицетворення злого принціпу в противенстві до всеблагої природи, якої еством є любов і гармонія і яка тим самим являється добрим принціпом. Так Шелей підійшов до дуалізму, хоч дуалізм і не був його фільософічним переконанням. Представлення двох прінціпів, що остають у вічній боротьбі з собою (Л. і Ц І, 25), подибується в Шелеєвій поезії дуже часто.

Шелеєве пониманне сили природи як світової любови є тісно звязане з його поглядом на природу й почуттєм природи. Погляд на природу й почуття природи залежать від відношення одиниці до внішного світа, від відношення людського „я“ до „не я“. Шелей тут учеником Спінози. А в Спінози людське „я“ є модифікацією субстанції, понятої як інтелект. Сам же інтелект як і розтяглість — то в Спінози передосім атрибути субстанції. Всі форми биту й життя є лиш модифікаціями так понятої субстанції і як такі є вони вічні (К. М. І, 273). Скорож чоловік і предмети його окруження є лиш модификаціями субстанції, то між ними є почутте звязку і спорідненя. Тим і поясняється пантеїзм первісних релігій у тих народів, що стоять чи стояли на низкім степені розвитку: як діти, вони в своїм умі не відрізняють особи від предмету. Але таке почутте звязку чоловіка з природою буває прикметою й деяких високо розвинених одиниць, як культурний пережиток. Для Шелея, як і для Вордсворта, таке почутте є неначе містичним вузлом межи одиницею й окруженням.

Містичне почутте природи часто виражається в Шелея (К. М. IV., 6). Воно в нього нераз рівняється любови, яка на цілій природі витискає печать гармонії. Гармонія природи — то улюблена ідея в Шелея, як і в Вордсворта (К. М. II, 57). Гармонію природи нищить чоловік (К. М. VII, 195).

Як-що природа знаменується гармонією, то сила природи є найвисшою гармонією — любовію, а світовий закон — є також любовію. І се теж зачерте почасти з науки Спінози.

У Спінози любов для природи є резигнацією в виду конечности світового закона (субстанції) піднесеною на степень любови. Ця любов для субстанції, чи природи, чи Бога — ця інтелектуальна любов Бога стається для чоловіка жерелом вічного щастя. Цим почуванням усувається ріжниця між субстанцією і її модифікацією (одиницею) Чоловіча інтелектуальна любов Бога є у Спінози рівнозначна з любовію Бога задля нього самого, а чоловіча душа, що як явище звязане з тілом є проминаюча, стається через те безсмертна (політичний трактак І, 4; Етика 17, 21, 32, 34, 36). Та в Шелея, як і в Вордсворта, почування любови для природи випливає не так із резигнації в виду світової конечности, як радше зі згоди чоловіка з природою і з симпатії чоловіка для природи, викликаної почуттєм споріднення. Ця любов — у Шелея, як і в Спінози — підносить чоловіка понад рівень усего земного.

Погляд Шелея на тожсамість любови й природи (субстанції) є жерелом його містичної, пантеїстичної любови — характеристичного мотиву його поезії (Епіпсихідіон 475), що є мотивом також одного гимну Байрона й численних його творів, головнож „Чайльд Гарольда“, де в примітці до одної станци (III, 100) виложена самим Байроном пантеїстична фільософія любови за Шелеєм.

Як у Шелея (Епіпсихідіон 128), так і в Байрона не брак свідоцтв, що любов підносить чоловіка понад його особовість і сполучує його з божеством. Одначе в Шелея приписується та сила не тільки любови, але й самій обсервації природи.

Впливом одиниці (т. є. викликаної рухом модифікації субстанції) з божества і поворотом до нього поясняється Шелеєва гадка, що вічна зміна в світі є вічним круженням. У виду того смерти властиво нема, а є лиш визволення з тілесного життя до життя висшого, від якого тілесне — згідно зі спірітуалістичною фільософією Берклея — лиш тим ріжниться, що може робити спостереження і бути спостерігане.

Для пізнання фільософічного світогляду Шелея досить того, що сказано. З таким світоглядом міг Куліш познайомитися рано, хочби й читаючи того Байрона, котрого пізнійше перекладав. Читаючи Байрона не міг не читати пояснень його помислів, поданих нижче. А відси дорога і до Шелеєвої поезії й до фільософії Спінози отверта.

Заінтересовання англійською поезією було в Куліша вихідним пунктом у присвоюванню собі нових ідей, нового оригінального фільософічного світогляду. А перше заінтересованнє англійською поезією збудити міг у Куліша хиба той з його університетських учителів, котрий спеціяльно нею сам інтересувався, хиба Красов. Він кинув у Кулішеву душу сімя, яке в їй не пропало.

(Продовження буде.)

гест. Що діється з Польщею? Чому вона хоче жити брехнею?".

„Наш нарід недозрілий, немаючи достаточної етичної і політичної культури, виходить на тій подвійній бухальтерії карикатурально".

„І тому.... „сиплеться штучна будівля".

знає і я скористаю з цей катедри, щоби зобразити вам всю діяльність ваших партійних товаришів комуністів. Підчас цілої моєї дороги до Баку зверталися до мене люде зі скаргами, що топчеться права магометанського народа. Нашу віру топчуть, забороняють молитися, а гребати померших згідно з нашими віруваннями і ритуалом не маємо права. Розбивають наше родинне життя, проганяють з наших осель і т. д. Заберіть від нас чужий нам елемент, заберіть проч ваших кольонізаторів. Знайте про це і попередіть свою владу, що ми протягом трьох літ пізнали достаточно вашу партійну політику. Ми повірили, що наші права, наші звичаї і наша віра остануть ненарушені, — діється однак инакше. Влаштовуйте своє національне життя так як хочете, це вам вільно. Але оставте нам свободу жити так, як наказує нам наша віра, культура і народні звичаї".

Метрикальні містерії.

Сокальщина.

С...ство в Сокалі видало в справі провадження метрик обіжник ч. 272|922 (поданий в „Гром. Віст.") і додатковий ч. 106|рг. з 14|IV 1922 з поясненням першого, де з загрозою „najsurowszych kar" „wzywa się uprzejmie" і пояснюється що „Biskupi" Ordynaryat w Przemyślu niema kompetencyi w sprawie prowadzenia ksiąg metrykalnych i niema prawa wydawać jakiekolwiek zarządzenia". Обіжники сі розіслано постерункам поліції до відома і до допильновання. Піддано отже уряди парохіяльні під контролю поліції!?

В марті с. р. видав я кілька виказів родинних в українській мові інвалідам — котрі старалися о додаток дорожняний. Се дало привідку командантови поліції в Яструбичах до оскарження мене в старостві і я одержав завізвання на термін і то триразове в тоні крайно обидливім „wzywa się... pod rygorem skutków karnych" pod rygorem przymusowego sprowadzenia" і до поліції наказ „do dopilnowania i ewentualnego sprowadzenia".

Дня 28. квітня с. р. я мусів так „чемно" запрошений явитися в старостві, де переслухано мене і засуджено а по зголошенню відклику доручено дня 12. мая с. р. вирок. Зауважую, що всі ті „чемні" письма посилають не безпосередно до урядів парохіяльних але через уряди громадські.

Вирок до ч. 8531 з 29|IV звучить так:

рубрика II. obwiniony.
ks. Iwan Matwijas lat 55. gr. kat. proboszcz w Jastrzębcy

III. oskarzyciel

Doniesienie Posterunku Policyi Państw. z Jastrzębicy z dnia 16|3 1922. Nr. 101 z dnia 24|3 1922. Nr. 126, 145 i 161.

IV. oznaczenie przekroczenia.

Przekroczenie z § 7. rozp. ces. z dnia 20|4 1854 Dzpp. Nr. 96 popełnione przez prowadzenie mimo zakazu metryk w języku ruskim.

V. usprawiedliwienie obwinionego.

Zaznaczam na wstępie że załączone wyciągi będące przedmiotem dzisiejszego dochodzenia nie są wyciągami metrykalnymi w ścisłem tego słowa znaczeniu tylko arkuszam familijnemi sporządzonymi na podstawie spisu dusz (status animarum) i że druki użyte w niniejszym wypadku mają mylne nagłówki. Odnośnie zaś do prowadzenia ksiąg metrykalnych (metryka) oświadczam że na podstawie rozporzadzen'a Biskup'ego od r. 1919 prowadzę i dalej prowadzić będę w języku ukraińskim ile że w niniejszym wypadku jako związany przysięgą kanoniczną obowiązany jestem do bezwzględnego posłuszeństwa i w razie nieprzestrzegania prze ze mnie wydanego zarządzenia, mógł by mnie zawiesić w pełnionych czynnościach odbierając mi w ten sposób możność egzystencyi, gdyż z dochodów pola i kongruy (183 Mk. 10 f.) miesięcznie nie mógłbym w dzisiejszych czasach z rodziną wyżyć. Co się tyczy zaś wyciągów metrykalnych przed rokiem 1919 w stawiać je będę nadal w języku takim w jakim są pisane z wyjątkiem nagłówka i podpisu. Prowadzić zaś będę księgi metrykalne w języku innym tylko wówczas o ile Biskup wyda ne zarządzenie znesie. Zaznaczyć muszę że ton wezwania mię na termin ze względu na moje stanowisko społeczne był bezwarunkowo za ostry, zaś wezwanie mię w wielkim poście i w wielkim tygodniu uważam za nieodpowiedne i niemożliwe do wykonania.

о. Іван Матвіяс, мп.

рубрика VIII. wyrok

Ks. Iwana Matwijasa uznaję winnym przekroczenia w rubr. IV. poszczególnionego i zasądzam go na podstawie § 11. rozp. ces. z 20|4 1854 Dz. up. Nr. 96 na grzywnę w kwocie 200 M. ewentualnie na karę aresztu 2 dni z wolnością rekursu wnieść się mając go w przeciągu dni 3 do Województwa przez Starostwo. Sokal 29|4 1922.

рубрум

Starostwo w Sokalu l. 8531. Sokal dnia 29|4 1922.

Wielebnemu ks. Iwanowi Matwijasowi gr kat. proboszczowi w Jastrzębcy do wiadomości i zastosowania się.

Starosta
Russocki.

То саме староство покарало мене в лютім с. р. рівнож на 200 Мп. евентуально 2 дни арешту „za niedozwoloną zbiórkę" і зворот узисканих з коляди грошей — зібраних на відозву Еп. Ординаріяту в Перемишли на річ сиріт воєнних і инші народні цілі, проти чого внесено рівнож рекурс — доси без відповіди.

о. Ів. Матвіяс,
парох в Яструбичах.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

Присилайте складки на пресовий фонд на нн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

З польських справ.

Зїзд „кресових" воєводів.

Дня 14. ц. м. радив у Варшаві зїзд „кресових" воєводів, який ломив собі голову над питанням безпечества „кресів" і упрявильнення питання громадянства на окупованій Виленщині, згідно з рижським договором. В зїзді взяли участь усі „кресові" воєводи.

Православна церква в Польщі.

Оноді відбувся у Варшаві зїзд православних епископів. По богослуженню, на якому був присутній Поніковскі, відбулися наради, на яких вирішено автокефалію православної церкви в Польщі. В зїзді приняли участь — варшавський митрополит Юрій, пинсько-новгородський епископ Олександер, волинський епископ Діонізій, гродеський Володимир і волинський архиепископ Елевтерій. (ПАТ.)

Німецька преса про польську кризу.

„Берлінер Тагеблят" поміщує таку оцінку теперішньої кабінетової кризи в Польщі:

„Якнебудь дійсні причини кризи держиться в тайчі, то всеж таки є ствердженим фактом, що її викликав начальник польської держави Пілсудскі. Пілсудскі кермувався тут охотою взяти назад провід закордонної політики в свої руки, щоби могти зреалізувати свою програму.

Договір в Рапалльо уможливив йому натяк, що Польщі загрожує небезпека зі сходу і заходу. Треба також звернути увагу на охоту військових кругів, та „бельведерського" напрямку — утворити вигідний кабінет підчас виборів. Виглядає на ліквідацію кризі є поки що дуже мізерні. Правиця зажадала, щоби Пілсудскі виявив конвентови особисто причину викликаної кризи. Змагає вона до того, щоби Пілсудскі попав в конфлікт зі соймом і уступив".

Заборона вивозу.

Польське міністерство внутрішних справ видало зарядження, яким забороняє воєвідствам і старостам видавання дозволів на вивіз за границю харчів без огляду на їх рід і скількість.

Вибори до сойму.

В кругах польського сойму ходить чутка, що лівичні партії: Н. П. Р., Тубутівці і Стапіньчики носяться з заміром демонстраційного зложення мандату на випадок відложення визначеного на жовтень ц. р. речинця виборів.

Пілсудскі говорить...

Перед представниками польського сойму виголосив Пілсудскі майже цілогодинну промову, в якій зясував свою точку погляду на теперішну кризу. Зміст тої промови мав бути удержаний в тайні перед ширшою публикою. Але, що польська преса, як кожда жінка, не вміє мовчати, то промова Пілсудського попала в цілости на її шпальти, правда, тут і там відповідно до потреб даної партії, перекручена. Автентичний текст промов Пілсудского подає один з краківських часописів а за ним львівська „Хвіля". З тої промови можна би зібрати цілу китицю декуди преінтересних квіток.

І так говорив між иншим п. Пілсудскі про відносини в Польщі: „Правні поняття є у нас відірвані". ...„Перед чотирма літами панував стан безправя. Власною волею я стався жерелом права. Знаючи світ, життя, відносини, будучи щирим демократом я не міг знести цього мого упривілеювання і змагав до приспішення моменту, щоб над Вислою створити — чудо права". „Я запитував, чи постанови конвенту є волею чи опінією. Більшість відповіла: опінія; меншість: воля. Були такі, що говорили — воля і опінія. Із зсумування тих вражінь вийшло так, що є це сильна опінія але дуже слаба воля! Але на цьому не можна будувати уряду".

„В результаті маємо уряди, що мають сильну опінію, але слабу волю і хиткість".

„Ініціятива — на думку моїх інтерльокуторів має виходити з двох місць: від сойму і від мене. Це є перегони, до яких я не стану".

„Мене треба повідомити, що я мушу, а тоді я подумаю чи можу і відповім: хочу чи не хочу".

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника"! — Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника".

Східні народи і большевизм.

Становище магометанського світа у відношенню до большевизму і його тактики займає вже від давна весь політичний світ, який з напруженням обсервує змагання московських комуністів, зєднати магометанські народи для своїх цілей. Ті змагання остаються однак безуспішними. Свідчать про це наглядно слова одного з делегатів Ангори, котрий повертаючи з Москви, де брав участь в заключенню договору в 1921 р., заявив в розмові з членом уряду Азербейджану д-р. Науман-Наумановом таке: „Не думайте, що тільки ви (Азербейджан) розумієте політику Росії і її загальне внутрішне положення. Ми (Турки з Ангори) не менше від вас розуміємо її важке внутрішне положення, і будьте певні, що в Росії запанує вкороті монархічний устрій. Правда, що наслідки цеї переміни будуть для нас важкі і з цего повинні ми витягнути відповідні консеквенції. Вважаємо однак, що це буде неминуче. Такий стан річей загрожуватиме нашому істнуванню, нашій національній незалежности і тому, не дивлячись на все, мусіли ми заключити деякі договори... на короткий час. Так ми, як ви і Башкіри, хочемо жити своїм власним, самостійним політичним життям, під своїми національними прапорами".

Стільки сказав делегат уряду Ангори. Хто добре знає психольогію східних народів, той не повірить ніколи в успіх большевицької ідеї серед цих мас. Настрій магометанського світа у відношенню до большевиків ілюструє найліпше промова безпартійного представника Туркестану Нарбула на комуністичнім зїзді східних народів в Баку 1920 р, де було між иншим сказано таке:

„Цего, що від трьох років діється в Туркестані ніхто з вас не

Справа німецьких репарацій.

Дня 31. мая минув реченець, який в своїм часі поставила Німеччині репараційна комісія на принятя її домагань, від яких узалежнила ця комісія уділення Німеччині мораторії до кінця цього року. В цих домаганнях було сказано, що Німеччина мимо найліпшої волі не може платити і що є готова виповнити нові умови, а саме: згодитися на фінансову контролю з боку репараційної комісії, наложити нові податки в квоті 60 міліярдів та зобовязатися до припинення дальших емісій паперових марок.

В останніх днях квітня відбулися в Парижі наради німецького мі-

містра фінансів д-ра Гермеса з репараційною комісією, після яких Німеччина прийняла умови комісії із застереженням, що одержить велику міжнародну позичку. В слід за тим комісія признала добру волю Німеччини сплатити репарації і продовжила їй мораторію до кінця цього року. Від тепер має Німеччина платити місячно тільки по 35 мілионів марок в золоті і не буде наражена на сружні санкції, якими грозив Поанкаре.

В перших днях мая зібрався в Парижі комітет міжнародних банкирів під проводом Моргана, котрий приїхав спеціяльно з Америки

Цей комітет вже на третім з черги засіданню (проти голосу французького представника) рішив, що Німеччині не можна дати великої позички так довго, доки на ній тяжать репараційні зобовязання, усталені в льондонськім ультіматі, в квоті 132 міліярдів і 24 процент від вивозу і доки репарації будуть обтяжувати перше місце гіпотек Німеччини. Після цього комітет банкирів вислав до репараційної комісії запит, чи вона вважає допускаємою в засаді редукцію репарацій, як і зміну способу їх забезпечення.

Після довгих і бурливих нарад репараційна комісія усіми голосами за виїмком французького рішила, що вважає можливим редукцію репарацій і зміну їх забезпечення. Тоді комітет банкирів рішив, що Німеччина може одержати міжнародну позичку тільки тоді, коли: 1) сума репарацій буде значно знижена і пристосована до платничої спроможности Німеччини, 2) коли в торговельних і економічних відносинах буде привернена рівноправність, значить коли будуть знесені рішення версайльського договору, що накладає на Німеччину обовязок признання Франції тарифових привілеїв без права взаїмности і 3) коли буде знесене право до збройних санкцій супроти Німеччини без огляду на обставини.

Одначе представник французьких банків запротестував проти продовжування праць конференції на таких основах і тоді комітет банкирів (мимо домагань англійських і голяндських представників, щоби радити дальше без участи Франції) припинив свої праці і заявив готовість продовжати їх після 3-ох місяців, коли головні вірителі Німеччини, (себ то Франція) згодяться на редукцію репарацій і змінення деяких рішень версайльського договору.

Це все — то ніщо инше, як нова форма фінансового натиску на Францію, щоби вимусити на ній згоду на ревізію версайльського договору. Бо Німеччина одержала вправді мораторію, одначе не може виповнити умов, під якими її одержала, бо не одержала позички. З другогож боку Франція і в тім році не дістане від Німеччини репараційних рат на відбудову знищених областей, ані не поверне коштів окупації ренської области. Між тим вашінгтонський кабінет натискає що раз більше на Францію, щоби вона почала сплачувати воєнні довги.

Все те є ділом англійських дипльоматів, котрі за всяку ціну змагають до ревізії версайльського договору і редукції репарацій. І їм вдалося приперти Францію до муру. Таким способом ми є свідками безкровної, але не менче завзятої війни поміж Англією і Францією. Хто побідить — можна вже сьогодня догадуватися.

Дописи з краю.

Маркопіль, пов. Зборів.

Як стягають данину.

Наше, колись цвитуче, село впало жертвою страшної війни. Належить воно до тих сіл зборівського повіту, з котрих найменшого сліду не лишилось. Страшне положення села погіршується через голод і пошестні недуги, а про якусь поміч зі сторони уряду нічого не чувати. Та це зовсім не перешкодило тягнути з села податок та наложити на нещасних громадян 1,900.400 марок данини. Петиції до Варшави скінчились на тім, що дня 8. мая ц. р. приїхав до села якийсь комісар зі Зборова і при помочі жандармерії почав тягнути данину. В селі настало справдішне дантейське пекло. Зруйновані селяне під вістрям багнетів, серед плачу і даремних благань, продавали найпотрібнійші річи і платили данину, щоб охоронитись перед неминучими наслідками. Для ліпшого гумору і охоти загостили шановні збирачі данини до Жида, що продає горівку, і там так здорово пирували, що безпритомного пана комісаря мусіли занести до поблизької селянської хати. Вечером прийшов до гром. Андрея Рудака постерунковий Станіслав Качмарек і не говорячи ні слова, з геройським запалом став його бити прикладом в голову, плечі, по ногах і куди попало. В хаті настав переразливий вереск, а постерунковий вилявши свою їдь, завів побитого до громадської канцелярії, де командант жандармерії Шостак поздоровив його високо культурними епітетами. Причиною побитя мало бути це, що згаданий громадянин, котрого призначено на комітетового, ухилявся від безпощадного збирання данини, хотяй його виразно, на його оправдану просьбу, на цей день звільнено. Мимо тих страшних зусиль неможливо було стягнути з придавлених нуждою селян повної квоти і пан комісар відїхав заявляючи, що то ще не конець, та що призначена квота мусить бути стягнена.

Громадянин.

Самбірщина.

(Стягання данини.)

В громаді Ваневичах, самбірського повіту, явилося дня 16. мая ц. р. для стягнення данини 12 поліціянтів і екзекутор. Поліціянти били людей прикладами — на це певно, щоб хвалитися відтак за границею, що „poczciwy ruski ludek“ зложив добровільно данину. Екзекутор прислав одного з сільських поліцаїв до місцевого сотрудника, щоб сей явився в громадській канцелярії, а коли свящ. Адріян Левицький відказався від виповнення наложеного на него неправно тягару (бо він є в парохії лише сотрудником і данина нічого його не обходить), вечером прислав екзекутор сільського поліцая в асистенції державного поліціянта. Одначе і сим разом гості відійшли з нічим.

На другий день, коли о. Левицький виходив в сусідній громаді Морозовичі зі школи, ждало на него вже трьох „паньствових“ поліціянтів і вручаючи йому письменний наказ явитися у екзекутора окружили його своїми багнетами і так під ескортою припровадили до громадської канцелярії. І тут доперва почув причину свого арештовання: „Ja chciałem księdza zapytać, kto właściwie ma płacić daninę bo ile słyszałem, ksiądz jesteś tylko pomocnikiem proboszcza“... Гей, quo usque tandem? При нагоді стягання данини великих прикростей зазнали і доньки бл. п. Борковського, б. редактора „Діла“. які живуть у тій громаді.

—k.

Делятинщина.

Освітна організація.

І у нас розпочала „Просвіта“ нове життя. Заходами виділу філії „Просвіти“, чит. „Просвіти“ і тов-а „Аматорський кружок“ вибрано повітовий Шевченківський комітет, розіслано по всіх громадах відозви з зазивом відновлювати читальні й устроювати Шевченкові свята, а щоби громадам прийти в поміч, виділ філії і аматорського кружка своїми силами устроїть таке свято, ходить лише о підготовленнє по селах як: вишуканнє місця, декорація і т. п. На той зазив відгукнулась доперва читальня в Микуличині, де і відбулося Шевченкове свято в неділю, дня 4. червня ц. р. Решта читалень, (за виїмком Саджавки, Майдану і Гличок та Делятина), дрімає.

В вівторок, дня 16. мая ц. р. (день знесення панщини) відбулися загальні збори читалень в Гличках і Майдані сер. при співучасти делегатів філії з Делятина. — В неділю, дня 21. мая ц. р. відбулося в Делятині Шевченкове свято і то подвійне. О год. 3. попол. заповнила по береги салю концертову шкільна дітвора і селяне. Свято се зробило незвичайне враження на дітворі. О год. 8·30 вечером відбувся святочний концерт для ширшої публики. Всі точки програми були дуже добре виконані, хотяй більшість хору вперве виступала на сцені. — В дни 4. червня ц. р. устроїла філія враз з „Кружком аматорським“ Тарасове свято в Микуличині получене з виставою „Невольник“. Побажатиб лише згаданому Кружкови, щоб і надальше працював так інтензивно і систематично. Чистий дохід з концерту призначено в цілости на фонд „Учітеся, брати мої“.

Коломийщина.

Чужі і свої.

Освітний рух в Коломийщині розвивається. Читальні „Просвіти“ відновлюють свою діяльність, при читальнях основуються аматорські кружки, що дають театральні вистави, які стягають не мало молоді обох полів. Дохід з вистав призначують виділи читалень на віднову знищених воєнною заверухою читальняних будинків та на добродійні цілі. Робота така не по нутру „власть імущим“. Заступник коломийського староства ком. Пйонтек заявив дня 11. мая ц. р. на тзв. сесії „наказних війтів“, що позволення на аматорську виставу в стодолі не дасть. На це має бути відповідно збудована саля, багато дверей, щоби в разі огню публика мала куди втікати і не подушилася. Повідомлення має бути внесене на 8 днів до староства, а до нього має бути залучений один примірник штуки, яка буде грана. Читальні на статутах „Просвіти“ тоді можливі, коли делєгат центрального тов. „Просвіта“ переведе загальний збір, дасть бібліотекаря (очевидно Львовянина!), дозвіл на заснований читальні буде даватися лише на статуті самостійнім, уложенім громадянами даної місцевости. Так говорив п. комісар Пьонтек, а слова його так взяв собі до серця „наказний війт“ С. в селі К., що коло церкви дня 21. мая сказав: „Хто вам дав позволення грати? Я перший, а староста другий! Грати є кому, а сторожити залізничого тору, телеграфів та телефонів нема кому? Я вам дам!“ Чужі — та на жаль — і свої ставлять перешкоди освітному рухови, а сільська інтелігенція в деяких селах сидить, тихше трави.

Читальник.

РІЖНІ ВІСТИ.

Лєнін уступає на пів року?

Берлінська „Фрайгайт“ доносить з міродайних жерел, що Лєнін буде приневолений з причини недуги опустити Москву і усунутися на пів року від урядовання. Центральний комітет покличе на його місце комісію зложену з 3 членів в якої склад увійдуть Сталін, Камєнєв і Риков. Сталін є грузинським большевиком і комісарем для національних справ. Додумуються, що дійсним провідником цеї комісії буде Камєнєв. Знаменне, що Троцький не зістав членом цеї комісії.

Руїна Австрії.

„Дейлі Телеграф“ обговорюючи справу банкротства Австрії, подає цілий ряд інформацій з Відня. Дипльоматичний кореспондент цеї газети доносить, що година повної руїни Австрія вже прийшла. Австрійський крах найшов Европу зовсім неприготованою, щоби протиставитися економічним а може й політичним наслідкам цеї країни.

Австрія хоче ратуватися.

„Вінер. Альг. Ц.“ довідується з парляментарних кругів, що австрійський уряд проєктує утворення „фінансової директорії“ і що в найблищім часі піднесе ряд далеко йдучих заряджень, в ціли припинення валютової спекуляції. Віденські фінансові круги числять на приїзд фінансового контрольора Юнга і представників ґрупи Морґана. Райхспост зазначує, що скількість чужих банкнотів будучих в обігу в Австрії є о много більша від австрійських.

„Н. фр. Пр.“ виступає проти проєкту фінансової диктатури і взагалі проти всіх нагальних середникам, та домагається ясної заяви великодержав чи бажають собі независимости Австрії.

Нова валюта в Австрії?

„Міттаґсцайт“ доносить, що віденські банки зложили 200 міліонів швайц. франків для нового емісійного банку. Точнійші рішення що до нової валюти, ще не запали. Під теперішний час, находяться в обігу в Австрії банкноти, на 400 міліярдів корон (100 міліонів швайцарських фр.).

Німецький протест.

Подібно як німецький „Райхстаг“ так і пруський „Ляндстаг“, зачали своє засідання відчитанням проєкту всіх фракцій з виїмком комуністів, проти відірванню Гор. Шлеська.

Нова політична партія в Італії.

В Римі завязалася нова партія під назвою „італійська демократія“. Кличем цеї партії є безоглядний спротив у відношенню до всякої примусової політики зглядом побіджених держав. Партія супротивляється також проти-російській політиці італійських плютократів. Корифеями партії є б. премєр Нітті, міністр для кольоній Амондоля. предсідник фінансової комісії Параторе, Анріо і др.

Позичка для Австрії.

З Парижа доносять: Сенат ухвалив проєкт позички для Австрії в сумі 55 міліонів франків.

„Дейлі Нюз“ в обороні переслідуваних.

„Дейлі Нюз“ доносить: Совітський уряд не дав до тепер відповіди на письмо архієпископа Кентенбері в справі вислання до Росії представників анґлійської церкви для провірення на місци положення православного духовенства, яке терпить переслідування з боку большевиків. Газета підчеркує, що совітський уряд стремить до затаювання процесів і смертних засудів, чого доказом є факт, що не оголошується всіх засудів смерти, — головно в пресі, яку читають селяне і робітники.

„Дейлі Нюз“ завважує, що треба заступатися не тільки в обороні переслідуваного духовенства, але також в обороні соток невідомих з призвіща осіб, що гинуть щоденно в Росії.

Поміч голодній Україні.

Львівське Воєвідство не дало доси дозволу на збірку „Голодній Україні“. Тому просимо Громадянство о строге переведення дару, однодневного посту і зложення його по церквах, де має право господарити виключно духовна власть. Скоро тільки з Воєвідства дістанемо відповідь, оголосимо її в часописях. З Терношільщини пишуть нам, що тамошній староста дозволив зразу на збірку, а відтак заявив, що дефінітивне полагдання збірки наступить по предложенню складу комітету. Коли спис комітетових подано, велів звернутися о дозвіл до воєвідства. Воєвода Ольпіньский заявив по півтораго́динній конференції о. крил. Громницькому, що він порозуміється в львівським воєводою і о скількі сей комітет є статутовою інституцією, тоді позволить. Така заява рівнозвучна з забороною. Здержуємося на разі від осуду, а віримо, що Громадянство тим щирійше поспішить з жертвами на книжочку „Голодній Україні“ „Дністер“ ч. 13.380. Комунікати Краєвого Комітету будемо поміщувати раз на тиждень, з виїмкою наглих розпорядків. Виказ жертв зачнемо містити в найблищім тижни.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Вступна конференція в Газі.

Гага (ПАТ.) Гаґську вступну конференцію отворив нині міністер загр. справ Ван Карнебек. Міністер виголосив коротку промову, в котрій привитав делегатів поодиноких держав і вияснив ціль нарад.

Виїзд Сканцера до Льондо а.

Рим. (ПАТ.) „Трібуна“ заявляє, що виїзд Сканцера до Льондона в найблизшому часі не є плянований і зазначує, що чутки про англійсько італійський союз є неточні. Ходить лише про сотворення основи якнайтїснійшої англійсько-італійської співпраці в справі Середземного моря, в справі нафти та доставы сирівців.

Заява італійського правительства про конференцію в Газі.

Париж. (ПАТ.) Італійський амбасадор Сфорца відповів в міністерстві загр. справ на меморандум французького правительства відносно гаґської конференції. Італійське правительство заявляє в своїй відповіди, що не вважає по грібним змінювати услівя, на яких має відбутися конференція в Газі.

З Китаю.

Пекін. (ПАТ) Димісію кабінету принято. Утворено новий кабінет. Прем. міністром і мін. загр. справ є Йон. теку мін. війни обняв ген. Ву Пеі Фу.

Льондон. (ПАТ.) По донесенням з Тієнтсіна на границі Манджурії йде від 4-ох днів завзята боротьба, якої осередком є місто Шангай-Ван. Є великі втрати.

Гостина Поанкаре в Льондоні.

Париж. (ПАТ.) По донесенням льондонських часописів, усі члени англійського кабінету візьмуть участь в сніданні, котре Л. Джордж видасть у найблизчий понеділок в честь Поанкаре і марш. Петана на Давнінгстріт.

Недуга Леніна.

Гановер (ПАТ.) З Ляйпціга покликано до Москви проф. Фляйга, спеціяліста мозкових недуг для розслідження недуги Леніна.

Данські делегати до Гаги.

Ліндби (ПАТ.) Делегатами Данії на конференції в Газі будуть Беригут, данський мін. в Парижі, Аксельнорґард, данський мін. в Газі, Андерсон, директор бюра державних довгів, Леод.

Нагана за участь в шлюбі сербського короля.

Білгород (ПАТ.) „Політіка“ доносить, що папський державний делеґат на порученнє апостольської столиці уділив нагани всім югославянським католицьким епископам, котрі взяли участь в церковних торжествах з нагоди вінчання короля Олександра.

Ірляндська конституція.

Гановер (ПАТ.) З Льондону доносять, що в справі нової ірляндської конституції послідувало порозуміння. Колінс виїхав до Дебліна. Гріфіт остає ще в Льондоні.

Становище Франції й Бельгії в справі гаґської конференції.

Париж (ПАТ.) „Еко д'Парі“ пише, що нарада Поанкаре з Жаспаром каже сподіватися істнування найповнійшої згоди поглядів Франції й Бельгії в справі гаґської конференції.

З музичного світа.

„Концерт псальмів“ в Дрогобичи.

В Дрогобичи відбувся в понеділок дня 5. с. м. „Концерт псальмів“. Назва, що правда, трохи дивна, замість звичайної „концерту духовної“, або „релігійного“. В склад великої, може надто великої і ріжноманітної програми увійшли 3 „концерти“ Бортнянського, і другі хоральні твори церковні (Григорєва, Варламова) і релігійного змісту хори Лисенка, відтак відома „Medita ion“ Баха Гунода і Доніцетто „Ave Maria“ на сольові голоси із акомпаніяментом інструментальним (скрипки, фортеп'яну і гармонії). Попри це вставлено ще в програму, вступне слово, дві деклямації релігійно-патріотичного змісту (одну з них із музикальною ілюстрацією) і на кінець ще одну драматизовану різдвяну картину і живий образ „Гроза війни та благодать мира“. Уже із того простого перечислення точок програми виходить, що програма заносила трохи „китайщиною“, як се й часто у нас бувало.

Одначе в тім випадку на концерт зложилося кілька ріжних чинників із теперішних льокальних умов життя Дрогобиччини, і чинники ті не вспіли ще як слід зі собою порозумітися та зіллятися в якусь органічну цілість або здіфференціювати свій круг ділання. Із вступного слова і з розмови моєї з аранжерами концерту я виніс враження, що така складана форма концерту була в сучасних складних умовах нашого життя одиноко можливою, коли концерт мав взагалі відбутися і удатися.

Але хоча й програма концерту дуже далека була під кождим оглядом від стильовости, хоча й в ній відбилася сумішка і хаос нашого повоєнного життя, — то все таки концерт під оглядом чисто музикальним був як на „провінцію“ не буденний і цікавий, а в результаті все таки вартний.

Головна роля припала хорови під орудою о. Сапруна. Хор (доволі великий, около 60 осіб) був зложений переважно із дрогобицької молодіжи. Особливо замітне було це в жіночих голосах, між якими на лік не було одної поважнійшої жінки, а самі молоденькі дівчата. При такому складі голосів, що правда, годі було домагатися від хору великої прецізности і ядерности звуку та технічної справности, потрібної до взірцевого виконання „концертів“ Бортнянського. хочби й лекщих. Але коли узглянимо той момент, то справді треба дивуватися, що хор поборов всі трудности в тій мірі, та що оборонною рукою вийшов — побідоносно. В звуку хору слідне було і зіспівання і вирівнання голосів і здебільша навіть інтелігентне змагання віддати провідну думку і лінію кождого твору. Що воно не всюди вдавалося виконавцям в рівній мірі, — сеж річ була до предбачення. Іменнож в деяких трудніщих партіях сольових ансамблів в концертах „Вскую прискорбна“ та „Блажен муж“, які вимагали більшої вокальної ерудиції солістів, відтак в деяких поліфонних партіях fugato, були беручи річ строго, многі неточности, угловатости, і „надпрограмові свободи“ у виконанню. Замічалися зайві протягання окінчень фраз, та невластиве пересадне звільнювання темпа при сольових уступах у фугах (т. зв. Solo tempo і Tutti — tempo, або знов навідворот занедбання видвигнути і розширити закінчення фуг у властивих місцях (при „педалових“ нотах в басі, прим. в 2. части „Вскую“). Усе те вимагатиме ще довгого школення нашого смаку і грунтовнійшого зрозуміння сути і ефектів поліфонного стилю. Але попри усі ті недостачі, на загал беручи, ні один концерт Бортнянського не був обезображений, як се у нас часто бувало доси, а деякі партії вийшли навіть складно, що уже треба вважати кроком вперед.

З прочих хоральних творів найкраще був виконаний Григорева „Помилуй мя Боже“ твір безпретенсійний, вдячний, похожий в мельодиці і гармоніці на давних церковних композиторів Веделя і Березовського. Таких творів треба було в репертуар хору на концерт взяти більше.

„Камо піду“ Лисенка виконане було вправді поправно, але декуди (особливож при кінці) не вспіли виконавці видвигнути всіх змінчивих і нераз химерних точкостей, якими твір наладований. Віддати виконання Варламова „Херувимської пісні“ сольовому м ш. квартетови годі вва жати щасливою думкою, навіть тоді, колиб виконавці були рутинованими артистами, так як се твір par excellence видержаний в стилю хоральним, хоча й вимагає великої прецизії і точности інтонації у своїх хроматичних ходах.

Із солістів хору звертали увагу мягкий але „товстий“ і рівний бас п. Іваненка та гарний ліричний, хоч ще не зовсім поставлений сопран п. М. Жуківної. Але і легкий, гарного тембра тенор п. Сольчаника і чистий, хоч і невеликий альт п. Менцінської вивязувалися з своїх трудних партій доволі добре і інтелігентно.

Взагалі у цих перших виступах молодого хору слідно було стільки вкладу солідної і інтелігентної праці, що їх треба повитати в наших зансічених культурних відносинах, як почивання значної вартости, що заслугує на всяке признання і треба тільки аранжерам сього діла побажати, щоб не уставали й на дальше в праці, яка хоча й не зразу а згодом мусить видати гарні і далекосяглі результати.

Прочі сольово-ансамблеві продукції, як оспіване уже і в сотих перерібках звісне „Mediation“ Гунода-Баха і Доніцеттого, старо оперного стилю „Ave Maria“ — переходили уже в сферу трохи світську і не підходять до псальмового, ні церковного стилю в стислім значінню; тому і я позволю собі даруватти подрібничі обговорення їх виконання, яке впрочім, узглянувши аматорські сили виконавців, було поправне.

Як виходило із форми програмок і із вступного слова — аранжери концерту плянують його повторення в інших місцевостях, близьких Дрогобича. Ця думка мала б двояку ціль: 1) культурно-пропаганду, для розбудження і поширення плекання спеціяльно нашої духовної музики, і 2) матеріяльно практичну, для зібрання фондів на національно доброїдійні цілі, яких тепер у нас так багато намножилося. Сю думку треба вважати також щасливою; тільки для переведення її треба буде з практичного боку безумовно зредукувати хор до вибраного ядра голосів і — трохи обмежити програму та виелімінувати з неї доконче бодай такі непотрібні точки, як „Боже Великий Єдиний“ (не дуже вдатно ким то перелицьоване на мішаний хор з Лисенка) і дещо друге, що не дуже підходить під стилеву естетику.

А на дальшу мету при плеканню церковної музики — треба буде аранжерам цього діла підібрати більший репертуар із всіх наших церковних композиторів всякого напрямку і стилю, не жахаючись і галицьких, як: Вербицького, Лавровського і ин., між творами котрих є річи високої краси і стійкости, колиб тільки їх подати у властивім виді і гарнім стилевім виконанню. До успіху в цьому ділі треба ще одної умови: тяглого контакту і тісної злуки прозвінціональних огнищ із центральними осередками церковних властей та всього нашого національного культурного життя. А така злука та організація ще поки що не слідна.

Ст. Людкевич.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Вчорашне число (93) „Громад. Вістника“ з дня 16. червня 1922. сконфіскувала львівська прокураторія за одно речення в статті „Льогічність і нельогічність в політиці“, за дописъ „Богородчанщина“, і два місця ст. „Поміч голодній Україні“. (42).

— **З тюрми при вул. Баторого 3.** Політ. вязень Сокира-Яхонтов голодує вже 6-тий день. Хорий й знесилений голодівкою не може зволіктися з ліжка. Мимо децизії тюремного лікаря слідчий суддя не хоче вислати його до шпиталю. 13. ц. м. кликав його слідчий суддя до себе, а що він не був у силі піти до нього, так слідчий суддя не вважав за свій обовязок завитати до нього. Чи ждуть смерти чоловіка?

— **Нелюдяне поведення.** Возьний Василь Шатиньский і ключник Йосиф Радохоньский відставляли дня 9. ц. м. до суду в Добромилі одного арештованого хлопця з села Губичі, бючи його грубими палицями так сильно по голові, що на відголос ритмічних ударів, мешканці міста повибігали з домів. На замітки мущин і просьби плачучих женщин о помилування цього хлопця, посипались з уст тих функціонарів в сторону натовпу поважних горожан вуличні слова не до повторення. (Підписи свідків).

— **Зачіпають людей на вулиці.** В седу, 14. ц. м., задержав повнячий на пл. св. Юра службу поліцай студента Юліяна Богачевського і зажадав леґітимації. Той показав українську посвідку від дирекції „Торговельної Школи“. Це не подобалося сторожеви безпеченства й він, добачуючи в згаданім студенті якесь небезпечне індивідуум, повів Богу духа винного чоловіка до комісаряту при ул. Сапіги а потім при ул. Казимирівській, звідки по переведенню грунтової особистої ревізії, випустили придержаного на волю.

— **Арештовання на донос сестри.** З Гусятинщини нам пишуть: Як низько може упасти людина, у котрої грає ролю тільки злоба, та жажда пімсти свідчить факт арештовання управителя школи в Кроґульци Михайла Колодницького. Згаданий учитель впав жертвою доносу рідної сестри і її мужа. Сестра арештованого Павліна з Колодницьких Паньчукова, недокінчена семинаристка в 1918 р. дістала посаду учительки на В. Україні Там пізнала учителя Теодора Паньчука, людину подібну собі духом і вони побралися. Коли й більше-

вики на них пізналися, утікли до Галичини в 1920 р. і замешкали у її матери в Котівці. В тім самім році вернув з В. України арештований, (б. старшина УГА) і замешкав рівнож на своїй батьківщині в Котівці. Та важке було його життя наслідком інтриг Паньчукової. Тому арештований покинув рідне гніздо враз з жінкою і дитиною і бідуючи прожив у чужих 5 місяців, поки не дістав учительської посади. Всю злість звернули тепер згадані людці на свою братову вдову по стрільци, котрий впав на В. Україні. Пішли в рух доноси і судові процеси. Арештований, яко найстарший брат обстав за вдовою і сиротами. Це було товчком до фальшивого доносу, який зробили Паньчуки, будьто би арештований вернувши з В. України, привіз паку муниції і крісів та закопав їх в землі. Дня 29. мая ц. р. комісар поліції з Копичинець з 4-ма поліціянтами перевів ревізію в школі в Крогульци і в домі матери К. в Котівці і, розуміється, нічого подібного не знайшов. Одначе мимо цього Колодницького арештовано на втіху Паньчуків і запроторено в тюрму в Чорткові, де він і досі сидить. Ось до чого доводить месть людей, котрі навіть за ціну життя брата хотять вилізти в гору, щоби легко жити.

— **Отвертий лист до слідчого судді окружного суду в Чорткові, шановного.** Редакція одержала від п Л. Щедрина Щедровського, б. старшини російської армії, письмо з просьбою о поміщення його „отвертого листа" до слідчого судді чортківського окружного суду Тшенецкого. В листі відкликається п. Щедрин, який вже 8 місяців без причини сидить в чортківській тюрмі, до совісти й серця слідчого судді й цілого суду, представляючи своє жахливе положення й страшне животіння у вязниці. Слідчий суддя не хоче з ним бачитися, тому арештований мусить звернутися до нього отсею дорогою і просить його, закінчити вже слідство й засудити або увільнити, але спасти від тортур тюремного вичікування.

— **З почтових мистерій.** Лист наданий Тов. „Дністер" у львівськім почтовім уряді дня 26. жовтня 1921 р. до п. С. Т. в Сапогові, почта Кривче н. Дністром в Галичині вернув до надавця, як недоручений дня 12. червня 1922 р. В цім півроці вандрував лист по Росії і Україні, а саме в Москві був він дня 27. квітня 1922 р., в полтавськім Крюкові 18. мая 1922 р. і знова в Москві дня 27 мая 1922., звідки спрямовано його до місця призначення ц. є. до почтового уряду в Кривчі н. Дністром в Галичині. Мимо цеї замітки в Москві лист все таки не доручено тутешним почтовим урядом адресатови, але звернено його надавцеви у Львові.

— **Огні.** В послідних днях приключилися пожежі в слідуючих громадах східної Галичини: В Ценьові пов. зборівского згоріло 11 загород з 46 будинками. Ні одна загорода не була обезпечена від огню. У Вацківцях пов. самбірського згоріло 29 загород з 75 будинками, в Нагачеві пов. яворівського 9 загород з 32 будинками, в Бутинах пов. жовківського 7 загород з 22 будинками, в Куликові біля Львова 5 загород з 8 будинками, в Пісках пов. львівського 7 загород з 28 будинками, у Верхни пов. Калуш 5 загород з 14 будинками, в Острові пов. сокальського 3 загороди з 6 будинками, в Комарниках пов. Турка 3 загороди з 6 будинками. Крім того згоріло ще по одній загороді в громадах Мелика, Жидятичі, Побереже, Крехівці, Двірці і Гуменець. — Разом згоріло в кількох днях 86 селянських загород з 286 будинками, інвентарем господарським живим і мертвим та засобами збіжа і паші. З того ледви одна десята часть будинків була обезпечена від огню. Не можна зрозуміти байдужности нашого селянина до обезпечення свойого майна від огню у теперішне время люте. Тож на випадок пожежі селянина жде землянка на мешкання і жебрачий патик та торба, а в найліпшім разі збуде послідну батьківську ниву, щоб покласти яку кучу. Найвисша пора нашому селянинови прийти до розуму і завсекурувати своє майно на теперішню міліонову вартість у свойому товаристві „Дністер" що одиноке на випадок пожежі своїм членам погорільцям до кількох днів виплачує відшкодування. Не ждати, поки всякі „комісарі" загягнуть його примусово у варшавську асекурацію і екзекутурами стягатимуть премію, як стягали недавно данину. Лише той не буде підлягати асекураційному примусови, що перед тим обезпечить будинки і статки деинде. Найвисша пора заключати обезпечення в „Дністрі", поки закон про примусову асекурацію не увійшов в життя.

— **Іспит зрілости в держ. гімназії з українською викл. мовою в Тернополи** відбувся в днях від 6. до 12. червня під проводом директора гімназії Юліяна Левицького. Свідоцтво зрілости одержали: 1. Абодич Марта (прив.), 2. Балтарович Володимир (прив.), 3. Барановський Алексій, 4. Бачинський Юрій, 5. Білинська Ярослава (з відзн., екстерн.), 6. Білинський Остап (екстерн.), 7. Блозовський Михайло (прив.), 8. Бригидир Теодор, 9. Бурбела Лев, 10. Верблян Іван, 11. Волинець Іван, 12. Врублевський Стефан, 13. Гайдукевич Ярослав (з відзн.), 14. Гафткович Володимир (прив.), 15. Герцвайг Айзіг (прив.), 16. Дика Ірина (прив.), 17. Заблоцький Семен (прив.), 18. Загребельний Семен (екстерн.), 19. Кадобянський Маріян (з відзн.), 20. Кадобянський Юліян (з відзн.), 21. Кіналь Ілярій, 22. Клим Василь, 23. Кобзар Павло (прив.), 24. Ковальчук Михайло (прив.), 25. Крохмалюхівна Ірина (прив., з відзн.), 26 Кузик Стефан (прив.), 27. Купчинський Юліян (прив.), 28. Куссий Володимир (прив.), 29. Кучер Стефан (екстерн.), 30. Литвин Ярослав, 31. Мацишин Василь (прив.), 32. Мельничук Омелян, 33. Миколаєвич Роман (з відзн.), 34. Мороз Роман, 35. Мостенський Михайло (прив.). 36. Пастушенко Михайло, 37. Попович Стефан (з відзн.), 38. Сидоряківна Олена (прив. з відзн.), 39. Ситниківна Стефанія (прив., з відзн.), 40. Слоневська Ірина (прив.), 41. Смакула Іван, 42 Смакула Олександер (з відзн.), 43. Тарнавський Омелян (прив.), 44 Татаринський Іван (екстерн.), 45. Хома Осип, 46. Цивинський Дмитро 47. Чепіль Семен, 48. Шустакевич Володимир, 49. Ямрозик Іван, Репробовано 1 екстерн. на пів року, 1 екстерн. на необмежений час; відступило від іспиту 7 екстерністів.

— **Підвижка трамваєвих білетів.** З днем 15. червня підвижшив таки львівський магістрат ціну трамваєвих білетів. Білети „просто" коштують 40 мп., з пересідкою 50 мп., на дворець і з двірця 60 мп. Перевіз пакунку коштує стільки, що й особи. Від 1. липня впровадиться білетові бльочки до десятиразової їзди — без пересідки 350 мп., з пересідкою 450 мп. Абонаментові карти виносять від 1. липня: шкільні місячні 400 мп., з пересідкою 500 мп.; до довільної їзди 3.600 мп.; двоpазові місячні 1.800 мп. Як бачимо, боротьба з доріжнею пішла в кут.

— **З хроніки бандитизму.** В ночі на 12. ц. м. впали озброєні бандити на римсько-кат. приходство в Рогах, пов. Кросно, підпалили канцелярію й зрабували в місцевого пароха кс. Станкевича 50.000 мп. В Золоткові к. Перемишля напали в ночі на 13. ц. м. бандити на хату повернувшого недавно з Америки Юзефа Шнега, зрабували 100 тис. мп. і стріляючи в воздух втікли. — В поїзді з Варшави до Львова недалеко Дембліна вкрадено урядничці „Аграрії" у Львові Т. Едер валізку з 23-ма міліонами мп., а підложено зовсім подібну валізу з бохонцем хліба. Пошкодована зізнає, що з нею в переділі їхало двох елегантських панів, які висіли власне в Дембліні; котрийсь з них мусить бути злодієм.

— **Смерть під поїздом.** На двірци в Давидові згинув в середу, 14. ц. м. вечером під колесами поїзду виїжджаючого з двірця Юлій Маліновскі. Причиною нещастя — неосторожне висідання з їздучого поїзду.

— **Ґданська німецька політехніка.** „Газ. льв." подає: На ґданській політехніці розпочався літний семестер від 26. квітня. Устрій школи такий, що науку мож почитати з літного або зимового півроку, не тратячи ніякого семестра. Політехніка має 6 відділів: 1) архитектура, 2) будівельна інжінерія, 3) будова машин і електротехніка, 4) будова кораблів і їх машин, 5) хемія, 6) загальний відділ. Ґданська політехніка уходила вже перед війною за одну з найліпших в Німеччині. Головний натиск кладеться на практичне виобразування, а це є тим лекше, що на місци є фабрики і корабельні варстати. Умовини науки навіть для убогих студентів дуже легкі: тут подостатком кватир і дешеве життя. Взірцевий воздух і положення школи — 2 км. від Вільного Міста — сприяють дуже науці.

— **Літня інтернаціональна школа Ліги Миру і Свободи в Німеччині.** Сього року від 1.—16. серпня заходами німецької секції улаштовується знов інтерн. літня школа у замку Lauenstein. Місцевість знаходиться недалеко від Веймару, Єни. Викладатиме ряд професорів з Англії, Франції і Німеччини. Теперішня спроба школи в Зальцбурзі показала всі позитивні сторони цієї акції. Умови матеріяльні докладно невідомі, але мають бути надзвичайно вигідними для країн з низькою валютою—отже тим самим і для України. За цілий час побуту з мешканням, удержанням і платнею за виклади по приблизнім обрахованню рівнається 10.000 австр. корон. Зголошуватись треба до червня. Адреса: München, Odeonplatz 4 Leuchtenbergpalast, Zentralbureau des deutschen Zweiges. В поданню треба зазначити: 1) Призвище, 2) Адресу, 3) Чи є членом і якої секції Ліги, 4) Чи приймали участь минулого року в школі Зальцбурській,5) Чи бажаєте мати веґетаріянську їжу, 6) Особливі бажання, 7) Колиб було мало місця, чи згоджуєтесь спати на матраці (тоді треба привозити з собою коци). — *Н. Суровцов.*

— **Музей людоїдства в Москві.** На Кремлі в Москві засновано „голодовий музей", в якому крім всяких оказів „хліба" й инших середників поживи, які витворюють собі примираючі з голоду, знаходяться в осібній салі документи людоїдства. Є там фотографії, на яких бачимо жінки, які варять людське мясо, почвертовані до варення трупи, люде, споживаючі „обід", зложений з людського мяса, полумиски, на яких легко пізнати людські кости, м. и. є там знимка жінки, в хвилі, як вона розрубує сокирою людського трупа, і фотографія матері, яка сидить над рештою трупа своєї власної дитини, яку вже до половини зіла. Цікаво з психольоґічного боку, що переважну частину „людоїдів" становлять жінки.

— **Землетрус в Швеції.** Дня 11. ц. м. о год. 2 по пол. відчуто в Швеції надзвичайно сильний землетрус, якого не нотовано від 1904 р.

— **Друкарський чортик.** У вчорашньому числі нашого часопису в статті д-ра В. Панейка п. з. „Льоґічність і нельоґічність у політиці" вкралися дві помилки, що змінюють цілковито зміст: 1) В другім стовпци в 12. стрічці замісць: „був. президент" має бути „б у в ш о г о п р е з и д е н т а" так що ціле речення має звучати: „Таке говорив одного разу нам, гурткови своїх гостей з ріжних сторін світа, попиваючи з нами чай в своїм суто англійськім „home", — добрий знайомий б у в ш о г о п р е з и д е н т а французької републики п. В. Стід, начальний редактор льондонського „Times a" — людина одна з найбільш освідомлених про европейські відносини, яких має сьогочасна Англія". — В третім стовпці в 9. стрічці замісць „на користь Німців" має бути „н а н е к о р и с т ь Н і м ц і в", так, що дотичне місце має звучати: „Хто поробив великі приречення Німцям в справі поділу Гор. Сілезії? Льойд Джордж. І хто пустив сю справу на шлях, на якім поділ Гор. Сілезії мусів випасти н а н е к о р и с т ь Н і м ц і в? Льойд Джордж".

— **Селяне про „Хлопську Правду".** Нам пишуть: Від довшого часу присилають нам зовсім безплатно рептильку „Хлопська правда". Часопись отся для нас зовсім негодяща, бо хоч зоветься „хлопська" то чим иншим від неї віє. Просимо отсею дорогою сказати цим легким панкам нехай не накидаються нам зі своєю „правдою", бо хоч ми ще темні Бойки, одначе на фарбованих лисах добре розуміємося. У нас в Слободі болех. заложено тепер читальню „Просвіти" і ми, читаючи українські а не „руські" часописі, вміємо відріжнити правду від неправди. — *Селяне сіл Слободи болех., Липи і Лужок пов. Долина.*

— **Розігнані збори.** На домагання партії Лісковацкий і Со. скликано було на четвер 15. с. м. довірочне засідання „Гал. Русского Испол. Комитета" для полагодження поприк справи орґанізаційні також справ дальшої політичної лінії. Лісковацький і тов. — Також і польські урядові чинники перли до скликання цих зборів, надіючись попертя селян для угодової політики кациків з Нар. Дому і Ставропіґії. Завелися однак прикро в своїх надіях, бо зібрані не тільки, що одобрили дотеперішнє становище президії комітету, але не допустили навіть добр. Лісковацького і тов. до салі засідань. Ціле засідання перебігло в незвичайно бурхливім настрою, даючи присутним на салі поліційним комісарям нагоду до доволі частої інтервенції. Промовляли д-р Глушкевич, д-р Стефанович і д-р Прислопський. Гострий інцідент зайшов між д-ром Стефановичем і комісарем Ваґнером в хвилі, коли перший обговорюючи аґрарне питання, торкнув в своїм рефераті справу політичного становища Сх. Галичини. Комісар Ваґнер зірвався тоді з крісла і заявив розгорячкований, що питання приналежности Сх. Галичини вже вирішене і що край цей є інтеґральною частиною Польщі. У відповіди на це відчитав д-р Стефанович дотичний уступ з польської ґазети, де в промові Скірмунста сказано про непорішення цеї справи. Повстала сцисія, в наслідок якої поліція відібрала др. Стефановичеви голос. Окликів, які падали густо зі сторони зібраної публики під адресою такого поступовання поліції з відомих зглядів подати не можемо. Підчас реферату др Н. Прислопського інціденти стали частійшими, а коли д-р Прислопський ужив слова „окупація", комісар Ваґнер збори закрив. Серед повних обурення окликів і слів пісні „Сміло друзі", опустили зібрані салю, прискорювані сильним відділом поліції, що прийшла розганяти збори, на які покладали великі надії.

— **Свято відслонення памятника на могилах Героїв у Винниках.** В доповненню опису свята слід звернути увагу, що взяли в йому репрезентативну участь також: „Сокіл-Батько" зі старшиною, четою і прапором, товариство „Зоря" з прапором, т-во „Сила" з прапором та чисельне представництво „Міщанського Братства".

— **Хто дальше підійметься добровільно черги?** За зложених перед місяцем на „дар Просвіти" п. дир. Омеляном Саєвичем 200.000 мар. п. вийшла вже популярна книжечка

видання Тов-а „Просвіта“ в серії народньої бібліотеки (ч. 11.) п. з. „Бери все, що в хаті!“ В. Недолі (псевдонім), оповідання з життя задунайських Запорожців, сторін 48, в 5.000 примірниках. На другій стороні титулової картки поміщена така примітка: „Ся книжечка видана коштом дару „Просвіті“ 200.000 мар. п. дир Омеляна Саєвича у Львові“. Хто слідуючий зголоситься з подібною помічю для Тов-а „Просвіта“? А протягом цього літнього сезону можна би приготовити на зиму кілька видань. Tому bis dat, qui cito dat!

В четвер в день латинського Божого Тіла о год. 4 пополудни патруля польської поліції, зложена з 8. поліціянтів і старшини обходила поотвирані пополудни українські склепи в ринку і веліла їх замкнути. І так замкнено насильно книгарню Наукового Тов-а ім. Т. Шевченка, при чім поліція хотіла арештувати управительку книгарні п. Паньkевичеву, „Народну Торговлю“ і склеп „Відбудови“. Замкненню склепів приглядалися товпи цікавих на всяку сензацію. Після замкнення склепів патруля пішла вул. Руською на дальше урядовання.

— Урагаи в Ню Йорку. На днях як доносять телеграми з Ню Йорку, шаліла в околиці міста нагальна буря. Вихор відірвав часть великого колеса в парку Бравн і кинув його на пролив Лонг Айленд, де наслідком цього згинуло 5 осіб. В часі урагану в Ню Йорку і Ню Джерзи було ранених 100 осіб, а около 50 убитих.

— Прилюдний виступ „Сокола-Батька“. Прилюдні вправи „Сокола-Батька“ заповідаються дуже цікаво. Старші ученики „С. Б.“ мають виконати у нас вже давно не бачені вежі, попишуться наколесники в зразковій їзді, а завдяки п. Суховерській дадуть учениці „С. Б.“ і „У. П. Т.“ в гагілках зразок народньої, жіночої руханки. Одна з дуже цікавих точок, бо до тепер знаємо наші гагілки тільки з точки співу. Очевидно, самою атракційною точкою буде виступ учеників і учениць артиста балєтмайстра Авраменка, який має на меті дати широкому загалови змогу пізнати красу рідного танцю і спонукати його до плекання. І фестинова часть дуже цікава. А загальний несупокій серед панночок будить ліцитація нареченого. Всі вибираються, аби його зліцитувати для себе. Як запевняють, має той виступ бути зразком, як повинні ми уряджувати фестин.

— Прогульку на фестин до Винник улаштовує в неділю, дня 18. червня Спортове Тов. „Україна“. Відїзд поїзду з личаківського двірця о год. 2·20 по пол. З Винник о год. 8. веч. Збірна точка для пішоходів при останнім перестанку „Л. Д.“ перед личаківською рогачкою о год. 1·45 по пол. На фестині буде ужита фантова льотерія зібрана на фестин „Союза Українок“.

1699 1—2

Зі спорту.

Зголошення до змагань, які відбудуться 18. VI. б. р. на площі С. Б., в бігу на 100 м., 600 м. і скоці в даль, приймаються в домівці Сокола Батька, Львів вул. Руська ч. 20 від 7-ої до 8 ої веч. і в день змагань від 3 ої до 4-ої по пол. на площі. Вписове по 100 мп.

✝ Посмертні згадки.

Федь Копач, господар у Грозьові (повіт Старий Самбір), помер дня 29. мая ц. р. на серцевий удар в 67. році життя. Покійник був уже від малку дуже трудящим чоловіком і своїм трудом поміг також своїм двом братам — рідному, тепер краєвому інспекторови шкіл Д-ру Іванови Копачеви, і прирідному, тепер парохови в Тісній коло Лупкова о. Антонови Федорякови — до виходу у ширший світ із убогої бойківської хати. Довший час — також через цілий час світової війни — Покійник був начальником громади і в спілці із своїм розумним ровесником, заразом дяком і громадським писарем, Яковом Матішаком, успів викупити для громади приналежний двірський обшар, зложений головно з лісів і пасовиск на поблизькій Магурі (1024 м.). Село має побіч гарної мурованої церкви тепер також уже і народну школу; а недавно, вже перед смертю небіщика, основано в селі також кооперативну спілку з добрими надіями на будуче. В. Й. П.!

1707 1—1

ЖЕРТВИ

Рідна Школа — Львів.

В місяци маю с. р. надіслали чеками П. К. О. на „Рідну Школу“ в мп.: М. Лаврук 200, Е. Вороневич 500, о. П. Хаба 500, З. Федьків 600, о. В. Маковійчук 770, о. І. Михайлів 800, гр. кат. уряд пар. Розсохи 1000, М. Бойко 1000, зб. чит.: „Просвіти“ Березина 1000, о. А. Артимишин зб. ж. 2000, о. І. Ганкевич 2000, громада Ветлина зб. 2000, І. Кутний зб. 2360, о. І. Прокоп зб. 2500, І. Гарасимяк зб. Доброгостова 3000, о. І. Луцишин зб. 3200, о. О. Крвавич зб. 4400, чит.: „Просвіти“ Ланівці 5500, Т. Негребецька зб. в Бандрові 12.400, І. Мацієвич Тухоля зб. ж. 15.190, о. І. Токар 1400, зб. о. І. Костик 300, гр. кат. уряд пар. Глубоке 800, Т. Татарський 1000, о. І. Крайчик зб. 1355, В. Винярський 2000, чит.: „Просвіти“ Василів 2420, М. Легедза 2450, о. Е. Мацелюх зб. 4300, П. Волянський за кр. „У. П. Т.“ Перемишль 10.330, М. Тимяків 1000, С. Мороз 100, П. Склянка 100, М. Сулик 300, о. Збудовський 500, о. С. Колодій 1000, А. Павлінський зб. 1120, о. К. Винницький зб. 1360, о. І. Криса 1400, Н. Дронь 2000, о. І. Галібей 3000, чит.: „Просвіти“ Боляновичі 3000, гром. Красна зб. 4000, кружок „У. П. Т.“ Перемишль 13.585, Госп. Торг. Тов. „Надія“ Копичинці 10.000, круж. „У. П. Т.“ Перемишль 32.820, В. Паздрій 300, о. І. Щуровський 450, чит.: „Просвіти“ Двірці 1000, д-р Д. і С. Сеник 1000, уряд пар. Верхрата 1400, о. А. Нижинський 1500, о. П. Стукач 1500, о. Ю. Боднар 1500, Гайманович 2000, зб. ж. гром. Волчищовичі 2240, гр. кат. уряд пар. Мокротин зб. 3471, о. І. Шевчук 4500, о. Л. Стецев зб. 8860, о. Плакида зб. зб. 9100, о. Ю. Плешкевич зб. 12.000, М. Скорода зб. 3355, чит. „Просвіти“ Михновець 3950, о. І. Залуцький 100, інж. К. Целевич 500, І. Луценко 150, Ю. Гнатюк 200, Л. Гаврилюк 300, М. Ребіш 400, О. Кметь 500, о. С. Онишкевич 520, Лев Гузар нотар 1000, укр. кат. уряд пар. Саджава 1355, о. В. Янович зб. ж. 1737, уряд пар. Бірча 3000, о. Ковальський зб. ж. 3200, М. Лежанська зб. 3550, А. Котик зб. 4090, чит. „Просвіти“ Городище кор. 6000, Е. Локк 100, А. Гмитрасевич 200, О. Козловський 250, В. Сениця 500, Кружок У. П. Т. Перемишль 12.815, Н. Подорожний збірка 1000, д-р М. Рожанковський 1000, о. М. Шараневич зб. 1000, М. Зінко 1100, о. М. Кузьмак зб. 1500, І. Кузик зб. ж. 2000, С. Хома зб. 2500, о. А. Заяць зб. 5000, д-р М. Чайківський 5000, О. Коцан зб. 6962, о. В. Фартух зб. 2600, о. Деревянко зб. 3400, чит. „Просвіти“ Стрілківці 3500, о. І. Деревянко зб. 4900, Ф. Гевка зб. 5484, М. Верещак 500, Н. Левицький 200, В. Олексин 240, о. І. Плавюк 250, С. Батюк 270, С. Штелігова 4000, М. Наняк 500, О. Лісикевич 500, о. Г. Панчишин 500, В. Герцик 1000, о. І. Брикович 1000, Н. Зачек 1000, д-р С. Мудрецький 1500, о. А. Болиар 2000, о. Г. Хамчук 2280, село Солонсько 2400, о. П. Зорчак зб. 640, д-р Р. Яросевич 1000, о. Збудовський зб. 1340, І. Паламар зб. 2000, В. Шош 5000.

Просвітно-організаційний фонд „Просвіти“.

Признаючи вагу порушеної в статті „Українська суспільність і Просвіта“ в 92. ч. „Громадського Вістника“ з дня 15. червня ц. р., справи негайної помочи для Тов-а „Просвіта“ на просвітно-організаційну працю, зложили у формі одноразової добровільної вкладки в марках п.: 1) Дир. „Відбудови“ Сидір Кузик 20.000 і кличе Миколу Яцкова, дир. „Відбудови“, Йосифа Делькевича, обох зі Львова, Андрія Терпіляка з Залукви; 2) Д-р Іван Брик 5.000, кличе: інж. Мих. Безпалка і госп. Юрка Микецея з Битькова, нотаря Купчинського з Солотвини; 3) Михайло Стефанівський, промисловець Львів 5.000, кличе: Йосифа Делькевича, Івана Кузьмича і Івана Марковського зі Львова; 4) інж. Юліян Мудрак Львів 2.000, кличе: інж. М. А. Велькопольського, ст. радн. і управителя салін в Стебнику, Романа Шопу, управителя M. R. S. P. зі Львова, Дениса Коренця, дир. Торговельної школи зі Львова; 5) Радн. Юліян Федусевич, Львів 1000, кличе: Клима Кульчицького і Олексу Саляка зі Станіслава, Петра Левицького зі Львова; о. Мих. Кліщ Львів 1000, кличе: Петра Кліща, учит. з Ясениці сільної, Йосифа Гузара і Івана Мусія зі Львова; 7) Мих. Галущинський Львів 1000, кличе: д-ра Мик. Галущинського адв. з Самбора, о. д-ра Івана Фіголя зі Станиславова, о. Юрія Кміта, пароха в Чайковичах; 8) Ярослав Колтунюк Львів 1000, кличе: Сильвестра Герасимовича, інж. Юліяна Павликовського і Івана Филиповича зі Львова; 9) д-р Волод. Ривюк Львів 1000, кличе: д-ра Теодозія Воєвідку, д-ра Олекс. Надрагу і д-ра Олекс. Кривого зі Львова; 10) Степан Шах, секр. Гол. Вид. „Просвіти“ Львів 1000, кличе: Олекс. Ковбуза, секр. філії „Просвіти“ в Тернополі, Івана Ставничого секр. філії „Просвіти“ в Станиславові; 11) Осип Навроцький Львів 1000, кличе: д-ра Волод. Бемка Бережани, д-ра Вас. Кіцулу Сокаль і Евгена Яворовського з Чорткова; 12) Семен Магаляс Львів 1000, кличе: д-ра Івана Сохацького — Калуш, Івана Третяка Судова Вишня і о. Прокопа Тиса в Ременові.

III 1-1

В справі закона про примусове обезпечення.

На численні запити в справі польського закона про примус огневого обезпечення подаємо до відома, що:

1) Закон постановляє найвиразнійше, що обезпечення будинків в „Польській Дирекції взаїмних обезпечень“ у Варшаві може наступити доперва по упливі часу, на який заключено дотеперішний договір обезпечень в иншім товаристві. В законі нема ніякої згадки, щоби на випадок, коли будинки вже в якім товаристві обезпечені низше своєї теперішної вартости, мусіли вони бути обезпечені на решту вартости в Польській Дирекції взаїмних обезпечень. А що до протизаконного поступовання ніхто не може бути змушений, тому і ніхто не може бути приневолений до сего, щоб обезпечав свої будинки в „Польській Дирекції взаїмних обезпечень“ чи в цілости, чи в части так довго, доки обезпечає їх в иншім товаристві.

2) Обезпечення в „Дністрі“ і в товаристві Краківськім є тревалі і так довго не кінчаться, доки обезпечення не виповіджені; длятого не вільно писати у внесках „Польської Дирекції взаїмних обезпечень“, що обезпечення в тов. „Дністер“, чи тов. Краківськім кінчиться в якімсь календарно означенім речинци, а зате треба би писати „обезпечені тревало без речинця“.

3) Розсівання агентами „Польської Дирекції взаїмних обезпечень“ у Варшаві вісток, що тов. „Дністер“ чи тов. Краківське мають бути знесені, або що оба сі товариства упали, є очевидно незгідні з правдою і тому належить подавати дотичним товариствам свідків і імена та назви тих, що такі вістки розсівають, в ціли виступлення проти них в судовій дорозі.

4) В цілім законі про примус огневого обезпечення нема ніяких карних санкцій проти тих громадських урядів, що не предложать „Польській Дирекції взаїмних обезпечень“ виказів згл. списів чи оцінок усіх громадських будинків. До сего після закона має собі уживати „Польська Дирекція взаїмних обезпечень“ своїх таксаторів, а уряди громадські за непредложення тих виказів не можуть бути карані, бо до таких виказів після закона не є обовязані.

I 1—6

Дирекція товариства взаїмних обезпечень „Дністер“.

ОПОВІСТКИ.

Від Секретаріяту Української Радикальної Партії. Всіх П. Т. Товаришів, членів і прихильників Української Радикальної Партії у Львові і львівському повіті просить подати свої адреси Секретаріят Української Радикальної Партії у Львові на адресу: Львів, вул. Кентржинського 47. — Д-р Ілля Салагуб.

Перший великий фестин на Левандівці уладжує читальня „Просвіти“ в неділю, дня 18. червня ц. р. з численними несподіванками. Початок о год. 3. попол.

1701 1—1

Всіх членів СТАВРОПИГІЙСЬКОГО БРАЦТВА прошу, щоби в праздник Пресвятої Евхаристії дня 18. ц. м. о год. 8. рано взяли греміяльно участь в Богослуженню і торжественнім походї. — *Д-р Федак,* сеніор.

1711 1—1

Руханкове Т-во „Сокіл-Батько“ устроює в неділю 18. червня 1922 року на Площі „Сокола-Батька“ ПРИЛЮДНИЙ ВИСТУП з ФЕСТИНОМ при співучасти Українського балєту під проводом арт.-балєтмайстра п. В. Авраменка. Початок фестину год. 3. попол., виступу год. 5. Програма: 1. Скок в даль. 2. Біг на 200 і 800 м. 3. Вежі на кони учеників „Сокола-Батька“. 4. Хороводи і гагілки учениць школи У. П. Т. 5. Вправи наколесників (хоровід). 6. Український балет виведе арт.-балєтмайстер п. В. Авраменко: а) „Катерина“ в 20 пар, б) „Запорожський танець“, в) „Чумак“ виконає п. В. Авраменко. Дута орхестра. Фестинова часть: Депеші з Монако. Гра в обручі. Товариські забави. Ліцитація нареченого. Томболя. Колесо щастя. Почта. Конкурс краси. — Вступ 300 мп., для шкільної молоді 200 мп. Вхід від вул. Стрийської і електрівні. — В разі дощу фестин відбудеться в слідуючу неділю, ц. є. 25. червня ц. р.

1703 1—2

Фестин і „Вечецька Ніч“ Товариства „Основа“ — який мав відбутися 15. VI. на Світезі відложено на суботу 17. VI. год. 4. по пол., а на случай непогоди на 23. VI. ц. р.

1620 1—2

Виділ Тов. „Зоря“ у Львові взиває своїх членів до взяття участи в обході Божого Тіла в неділю, дня 18. червня ц. р. о год. 10. рано під прапором Товариства.

Концерт відомого скрипника Романа Придаткевича, абсольвента Акад. Муз. у Відни, відбудеться в суботу 17. червня в салі Муз. Тов. ім. М. Лисенка ул. Шашкевича 5. Білети раньше до набуття в Народній Торговлі Ринок 36.

1669 3—3

Двоклясова Торговельна Школа Філії Товариства „Просвіта“ в Станиславові. Вписи до І. і ІІ. кляси відбудуться дня 21. і 22. червня 1922 від год. 3—6 по

КІНОТЕАТРИ
КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА
висвітлюють від середи дня 14. ц. м. драму з угорської революції на 5 дій п. з.
„Володар острова Антевірт“
III. Серія „ТРАҐЕДІЯ ПОВСТАНЦІВ“ або „ҐРАФ САНДОРФ“.
В головній ролі найславніший французький драматичний артист Ромуль Жуб.

Корбовий Маґель цілий залізний, о трех вальцях, зараз до продання. Рушникарська робітня Станислава Копчинського Львів, пл. Бернардинська ч. 8. —
1712 1—2

пол. в канцелярії філії „Просвіти“ в Станиславові. вул. Ґолуховського 20, партер. До першої кляси принимається учеників (учениць), що скінчили 14. рік життя та викажуться свідоцтвом третої кляси середної або виділової школи. Ученики, що вчилися приватно, можуть бути приняті на основі вступного іспиту. — Управа.
1651 3—3

Вписи до Торговельної Школи Тов. „Просвіта“ у Львові вул. Корняктів ч. 1 на шкільний рік 1922/23, а саме: 1) до 2-клясової школи, 2) на однорічний торговельний курс, 3) на піврічний курс для доросших, 4) на курси новітніх мов, приймаються в днях 20. і 28—29 червня 1922. в д 10·30—12·30 в полудне. Однорічний курс є призначений для абітурієнтів середніх шкіл, прочі для тих, що покінчили 3 кляси виділової або середної школи, хотяйби з двійкою з латини і греки або зложать вступний іспит з научного матеріялу тих кляс з української і німецької мови, ґеоґрафії, рахунків, ґеометрії і природи. Іспити будуть відбуватися 28. червня 1922. 1708 1—3

Зі Збірки в Снятині на українських інвалідів пересилає голова Жіночої Громади в Снятині 37.300 Мп. 1—1

Бережани. З днем 1. VI. 1922. відновлено діяльність Т-ва кредитов. „НАДІЯ“ в Бережанах. Товариство опроцентовує вкладки на 10%. — ДИРЕКЦІЯ. 1702 1—3

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знає бо де перебуває **Іван Білатчек** бувший податковий урядник в Підгайцях, буде ласкавий повідомити Марійку Желішкевич до Адміністрації.
1705а 1—1

П. Василя Павлюка з повіту заліщицького, який в 1916 р. служив при 23. п. ляндверів разом з Іваном Горінем з Гаїв к. Львова і який мав згинути на італійськім фронті — прошу подати за винагородою свою адресу Марії Горінь в Гаях к. Львова, почта в місци. 1706 1—1

Дрібні оголошення.

МОЛОДА інтеліґентна особа глядає посади до заряду домом, займеся кухнею, господарством і шиттєм. Ласкаві зголошення до Адміністрації під „Господарство“. 1705 1—1

УЧИТЕЛЬКИ на село до двох дівчат з I. і III. кл. ґімназ. пошукується сейчас. Зголошення з услівями до державного лісництва Камінка п. Сколе. 1710 1—3

Д-Р ПРАВ, рутинований адвокатський концipієнт з судовою практикою пошукує місця в адвокатській канцелярії на провінції. Зголошення на адресу: Д-р Гардецький, Криворівня п. п. Ясенів горішний ад Косів. 1704 1—1

ГЛЯДАЮ панночки до науки двох дівчат з I. ґімназ. і IV. кл. народньої. Аліція Глинська, жінка пароха Деренівка п. Янів к. Теребовлі. 1713 1—2

ПОСАДА огородника, нежонатого, найрадше закордонця, який умів би провадити самостійно заведення огородниче (продукція ярин, цвітів, букетів, садівництво) сейчас до обняття в заведенню огородничім в Коломиї. Ціле удержаннє і платня після умови. Зголошення личні або письменні до Заведення огородничого в Коломиї, вул. Крашевского ч. 68.
1709 1—3

МАҐАЗИНЄР обзнайомлений з сушенням, пакуванням і т. п. лічничих сирівц в (зілля) знайде заняття в Спілці українських кооператив у Львові, Зіморовича 20.
1679 3—4

ВПРАВНОГО соліцитатора, пишучого на машині пошукую. Зголошуватися до адв. д-ра Волод. Левицького в Копичинцях. Посада сейчас до обняття. Платня після умови. 1681 3—3

БОГОСЛОВ, вправний інструктор, глядає лекції з середніх шкіл на селі М. Яськів, Львів, Коперника 36. 1659а 2—2

МАШИНІСТ обзнайомлений з електричними машинами, потрібний зараз. Рефлектується тільки на добрих фаховців. Потоцького 58. 1680 2—2

МЛИНСЬКЕ каміння, машини, турбіни, трансмісії, паси, ропні мотори, льокомобілі, ґатри, по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ“ Львів Баторого ч.4.
1277в) 8—30

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Візвання.

Взиваємо всіх, що в часі до дня 30. жовтня 1918 р. віддали худобу бувшим повітовим комісіям обороту худобою при ц. к. Староствах на згонах заряджених б. ц. к. Закладом обороту худобою, щоби свої з того приводу походячі евентуальні претенсії зголосили у підписаної Спілки найпізнійше до дня 30. червня 1922 року.

Пізнійше зголошувані претенсії не будуть розсліджувані.

До зголошень долучити належить оригінальні потвердження передання видавані через б. повітові комісії обороту худобою, без яких претенсії не будуть цілком брані в рахубу.

Зголошення відноситись можуть тільки до повітів, в яких ми були торговельним органом б. Закладу обороту худобою.

Львів, дня 15. червня 1922.

Галицька Спілка збуту худоби і хлібної череди
1698 1—2 Львів, Коперника 20.

Українська кравецька робітня
Івана Сіменовича
в Станиславові. вул. Сапіжинська 23, (ріг 3. Мая)
виконує солідно та скоро всякі замовлення, входячі в обсяг кравецтва мужеського і з власного матеріялу у великім виборі після найновійших журналів.
1538 6—?

Бляха чорна, цинкова і поцинкована, **Дахівка** палена, цементова, асбестова, — — — **Цегла,** **Плитки** цементові і штайнґутові, надаються знаменито на підлоги до церквей, ґанків, сіней **Цемент і рури цементові, Вапно, Ґіпс**
по цінах фабричних ваґоново і подрібно достарчає
„УСТРІЙ“ — Товариство промислово будівельне — Спілка з обмеженою порукою
1613 Бюро: ЛЬВІВ, вул. Личаківська ч. 64, I. 1—1

Подяка.

Комітет будови памятника на стрілецьких могилах у Винниках під Львовом складає подяку всім тим, що сповнили свій святий обовязок пошановання памяти упавших в обороні нашої столиці та Рідньої Батьківщини.

В першій мірі о. пралату Куницькому, що помимо своєї недуги прибув аж з Трускавця на свято. Всечеснійшому Духовенству з Винницького деканату за участь з процесіями. „Соколови-Батькови“, що в кождій хвилі спішив з порадою та помочю в улаштованю свята. Усім представникам львівських та доокозичних товариств та інституцій, особливо старшому громадянству, котрому навіть пішки не було за тяжко прибути для віддання поклону могилі Великих Синів. Дякуємо і тому маленькому гурткови в Пласту, що бодай тим малим виступом зазначив свою присутність серед соромної абсенції нашої патріотичної шкільної молодіжи зі Львова. Музиці з Лисинич та акад. хорови „Бандурист“. Старшинам (Галичанам і Придніпрянцям), що і з далеких сторін прибули корпоративно.

Підносимо заслужену діяльність винницьких громадян за труди і кошти, а особливо п. А. Курчака і п. Павла Кіяка.

Щиро дякуємо п. Л. Лепкому, що від осени м. р. заходився коло будови памятника, сам зладив проєкт та безкористно, трудом, а навіть вложенням власних коштів сповнив свій великий патріотичний обовязок, тоді, коли краєвий комітет охорони воєнних могил не міг нам служити навіть порадою. 1700 1—1

ПОЗІР! ПОЗІР!
В БРАМІ АНДРОЛЬОГО (Ринок 29),
купує ВИЧИСКИ З ВОЛОСЯ ДАМСЬКОГО і продає КОСИ (плетенки)
XIII по найдешевшій ціні 4—5
ДАМСЬКА ФРИЗІЄРКА.

Союз Українських Інвалідів
кооператива з обм. порукою у ЛЬВОВІ.
Провадить під фаховим проводом
кравецьку і шапкарську
РОБІТНЮ
Виконує найвибагливійші замовлення, для Соколів, Січовиків, Пластунів по дешевих цінах однострої і шапки. — Для кооператив найдогіднійше жерело набуття шапок для сіл. Замовлення до Союза — — —
ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 3, II. п.
XXI 1—6

Від 22. літ виконують наші робітні суконь і білля всякі роботи почавши від перерібок аж до найвибагливійших що до ґусту й моди жіноч. уборів. Також наш склеп продає полотна, шифони, хустки, гафти, крав. прибори, нитки і ин. гуртом і подрібно. — Дешеві ціни і солідна обслуга. — — — — — —
Жіноча Спілка промислова
„ТРУД“ ЛЬВІВ, РИНОК ч 3. XV (вл. дім). 1—20

„У-БУ-С“
УКРАЇНСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ СОЮЗ
Львів, вул. Оссолінських 5
продасть зараз:
праси до виробу цементових дахівок та бетонів, дахівку, бляху і т. д. — — —
виготовляє проекти:
церков, приходських та громадських будинків, млинів, фабричних домів і т. д.
XVI 2—10

Ґорсети 50% дешевше.
Поручаю ґорсети, бедрові опаски в найновійших кроях і нагрудники по конкуренційних цінах, приймаю також ґорсети до чищення і напра и, як також всілякі праці, входячі в сей обсяг. — **Геля Бляй** замужна Фасс, Львів, вул Личаківська 18.
XXIII 3—5

„Січові Вісти“
по конфіскаті наклад другий
1697 можна набути в 2—3
Книгарні ім. Шевченка — Львів.

ПОМІРИ
ПАРЦЕЛЯЦІЙНІ, ВІДМЕЖОВАННЯ, ПЛЯНИ ДО КОНТРАКТІВ
та всякі поради технічні можу виконати і уділювати на час вакацій в гірській здоровій околиці. — Зголошення:
Інж. **Витовт Манастирський**
1640 цивільний ґеометер 3—5
Львів, вул. Павлинів 17.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ДЗВОНИ з найлучшого металю о чистім, звінкім голосі по найдешевшій ціні та з 25-літною ґарантією
можна купити або замовити в
Першій українсько-американській лярні і складі дзвонів
К. ФЕЛЬЧИНЬСКОГО
ТЕРНОПІЛЬ, Тарнавського ч. 64.
1411 —?
К. ФЕЛЧИНСКИЙ ТЕРНОПІЛЬ

Ширіть наш часопис!
1479

ЛІЖКА ДІТОЧІ
АНТІН ҐАЛЬСКИ ЛЬВІВ СОБЕСКОГО Ч. 3.
6—7

Видає і за редакцію відповідає Оляна Курилa.

З друкарні Спілки „Діло“.